

BRASSÓ

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÖTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban: A kiadóhivatalban; Budapest: Lang Lipót és Schwarz; Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A. Bécsben: Haasenstein és Vogler, (Ottó Maasz), Schalek Henrik Oppelik Alajos, Dukas M.; Frankfurtban: Daube G. L. és Társa; Berlinben: Rudolf Mosse; Bukarestben: Vatzina R. hirdetési irodájában.

108. szám.

BRASSÓ, Szombat, szeptember 19-én.

I-ső évfolyam 1885.

Brassó város 1886. évi költségvetése.

Brassó városának jövő évi költségvetése készen van s a bizottsági tagokhoz szétküldve. A városi tanács összeállította, a képviselőtestület, megyehízlottmány s belügyminiszterium majd ítélnék felette.

Mielőtt azonban ezen ítélet meghozatnék, kötelességünknek tartjuk mi is hozzászólni. Lakosságunk érdeke, városunk jóléte parancsolja azt nekünk. A városi gazdálkodásnak eddig ellensége volt a város többsége, tekintet nélkül a nemzetiségre, mert Brassó városa a lehető legrosszabb gazdálkodást űzi. Az egykoron dúsgazdag város ma-holnap koldusbotra jut; már ma is egy rakás adósság terheli a várost s ha ez így tovább megy, akkor szép jövőnek nézünk elébe.

Mintha szántszándékkal, előre készített terv szerint üzenék ez így; mintha annak tudata okozná a minden tekintetben megrovandó gazdálkodást, hogy nagyon soká az uralmat ok már nem tarthatják meg.

Ennekelőtte Brassó város lakói községi pótadóról mitsem tudtak; mióta e nemes tanács hivatalban van, ismerik ezt is, úgy hogy ma 24 százalék községi pótadót fizetünk.

Lássuk azonban az 1886-iki költségvetést, javult-e az idei elég rosszhoz képest. Előre megmondhatjuk: nem, sőt ellenkezőleg, némely tételekben s a végeredményben is rosszabb.

Az 1885-iki előirányzat szerint városunk jövedelmei 399.742 frt 59 krban voltak megállapítva. S dacára annak, hogy ez már magában véve is csak a legrosszabb gazdálkodás mellett lehetséges, mindazonáltal a jövő évi előirányzat még mindig kisebb jövedelmet tüntet fel; az előirányzat szerinti összes bevétel 399.213 frt. 93 kr. A ki csak kis érdeklődéssel vizsgálja az előtünk fekvő költségvetési javaslatot, lehetetlen, hogy fel ne háborodjék a város borzasztó vagyonkezelése fölött. — Malmaink s a város házainak jövedelmei csökkennek. Honnan van ez? . . . A város elhanyagolja különösen a malmokat; azok rossz karban lévén, bérleti értékek is alászáll. A városi gazda mindent tesz, csak azt nem, a mi kötelessége volna. A t. gazdasz ur vajmi keveset törődik a város javaival. — De ez még csak hagyján. Nézz meg valaki elfogulatlanul a városi erdészeti hivatal gazdálkodását s bi-

zonyára elszörnyűködik. Évek óta panaszkodik a polgárság, hogy a városnak annyi erdejéből semmi haszna nincs. De a polgárság hiába panaszkodik, arra Brassóban nem szokás hallgatni. A polgárság csak fizessen, — a tanács tudja módját az elköltésnek és deficitcsinálásnak.

Brassó város erdei 1885-ben 20.919 frt 51 krt jövedelmeztek — papiron; hogy tényleg mennyit fognak jövedelmezni, azt majd csak egy év múlva tudjuk meg. Annyit azonban most is tudunk, hogy az egész erdészeti hivatal nem érdemelne jobbat, mint hogy egy szép napon hivatal nélkül maradjon. Kételkedünk, vajjon van-e az országban város, a hol így lehet s szabad gazdálkodni. Erdőink évről évre pusztulnak s a városnak mind kisebb és kisebb jövedelmet hajtanak, a míg egy napon a t. tanács erdészeti deficitte fog előállani. Erre is van alapos remény.

Már az idén is a múlt évi csekély jövedelemnek épen fele van előirányozva jövő évre. azaz 10.434 frt 06 kr. Honnan ered ez? . . . A polgárság körében ez már is megbotránkozást szült s jogosan. Mert szemben vagy 120 ezer forint kezelési költséggel mi az a 10 ezer forint jövedelem? Csakhogy ez sincs még meg. Ha megsegít az isten, annak fele sem fog befolyjni.

Nálunk így készülnek a költségvetések. A t. tanács nem is tartja szükségesnek indokolni az ily szép javaslatokat. Hogy mit fog szólni erre a város és megye közönsége, arra kíváncsiak vagyunk.

A fogyasztási adó s városi mérleg jövedelme, nemkülönben a posztós-rámaké is szintén csökkent. De ez nem baj. Növekedtek e helyett a kiadások.

A városkapitányság tételénél 2500 forint költségemelés van előirányozva, összesen 27.600 frt, s mindemellett rendőrségünk távolról sem felel meg az igényeknek, bár jobb, mint azelőtt volt. A hivatali személyzet ruházatánál 4850 frtnyi költségemelést látunk; míg 1885-re 1643 frt 10 kr volt előirányozva, jövő évre 6493 frt 10 krt látunk. Jól megy! — De nem akarunk így részletekbe bocsátkozni, elég a végső eredmény, mely szerint a jövő évi kiadási többlet 399.213 frt 93 kr mellett 11.787 frt 12 kr.

szolga, úgy a mint az ágyból kikelt, pongyolán rohan ki, homlokán ökölnyi veríték csurgott, véres szemei kidültek, s bár lábai mint nyárfalevél inogtak, nagy erőfeszítéssel ölében czipeli alélt feleségét. Szánandó asszony! Fölbomlott haja a földet éri, arcát Izabella-sárgaság önti el, szemei üvegesedtek, orr-lapjai — nagy ijedelem lehetett ugyanis — beestek és petyhült emlői lelankadva neheztedek beesett mellére; aszott lábszárait, melyek sajátos, a csontok összeütközéséhez hasonló hangok közt libegtek-lógtak a levegőben, düledtek fonnyadt karjai. Emberi ábrázat megindító parodiája! A szegény férj kiszáradt tüdejének összes megfeszítésével segítség után fuldokol inkább, mintsem hangot ad. — A földön sehol, de igen a pokolban, ott is csak Virgil és Dante látott ilyen s hasonló züllött jeleneteket.

E borzasztó jelenetre emberünk visszanyeri lélekjelenlétét, fölkapja magát s oda rohan hozzájuk és szól: „Ember, ki vagy? az istenért, mondd el, mi történt veletek!”

Első teendőjük vala az asszonyt mindaketten, ki sapkával, ki zsebkendővel dörzsölni, — míg végre nagy nehezen magához jó s imigyen kezd beszélni, mert mint mondja, soha életében elfeledni nem fogja, rémséges látványait.

„Alig hogy kettecskén, én és az én drága férjem, lefekvünk egyinteni kénytelenül, zúgás, üvöltés és

Minisztereink Bécsben. Tisza Kálmán miniszterelnök és gróf Szapáry pénzügyminiszter e hó 21-én — mint értesülünk — Bécsbe mennek, hogy részt vegyenek a delegációk elé terjesztendő javaslatok meghatározása végett tartandó közös miniszteri értekezleten. E konferenciák valószínűleg két-három napig fognak tartani és az ő felsége elnöklete alatt tartandó minisztertanácsal nyernék befejezést.

Királyi kézirat a horvát bánhoz. Ő felsége a király a következő legfelsőbb kéziratot intézte Khuen-Héderváry gr. bánhoz:

„Kedves Khuen-Héderváry gróf!

A legutóbbi napok ismét öröndetes bizonyosságát adták annak, hogy szeretett királyságaim, Horvát- és Szlavonorságok lakosságának minden rétege mindenkori tanusított hűséggel és szeretetteljes odaadással mennyire ragaszkodik hozzám és házamhoz, versenyre kelvén az ország minden részéből úgy egyesek, mint a legkülönbözőbb testületek, hogy e becses érzelmeiket kifejezésre juttassák.

Mindig meglepéssel tölt el, hogy ily nemes érzelmeikkel találkozhatom és megbízom önt, hogy mindazoknak, kik az ország minden részéből ide siettek, hogy a loyaltás nyilvánulásaiban és a szíves fogadtatásban, melyben itt időzésem alatt részesültem, résztvegyenek, illetőleg mindazok küldőinek legforróbb köszönetemet nyilvánítsa azon őszinte óhajommal együtt, hogy a hűség- és ragaszkodásnak előttem minden részről történt kifejezése, a loyális hazafissággal párosulva, atyai szándékaim szerint, az egész országra is mindig a legálidosabb legyen.

Pozsega, 1885. szeptember hó 16-án.

Ferencz József.

Spanyol-német konfliktus. Hir szerint a spanyol kormány a berlini külügyi hivatalhoz intézett jegyzéke két részre oszlik. Az első részben Spanyolország megköveti Németországot a madridi német követ-ségen ejtett sérelemért és előadja az elégtétel adásának módját. A jegyzék másik része tüzetesen fejtegeti Spanyolország jogait a Carolina-szigeteket illetőleg. Beszéli, hogy Benomar gróf spanyol követ egyelőre csak a jegyzék első részét közölte a külügyi hivatallal; a másik részről előbb hiteles fordítás készül.

Megyei ügyek.

Brassó megye közg. bizottsági ülése.

— szept. 14. én.

(Folytatás és vége.)

Gróf Schweinitz beadványát őszinte örömmel fogadták a jelen voltak s egyhangulag következő határozatot hozták. A megye alispánja megbizatik, hogy az indítvány első pontjára nézve a kir. adófelügyelő meghallgatásával, a második és harmadik pontra nézve pedig a megye két gazdasági egylete meghallgatásával

A „BRASSÓ“ TÁRCZÁJA.

Rémséges kaland Brassóban.

B. ur nem rég jó baráti körből késő éjjel megy hazafelé, s midőn a szt.-János- és kolostor utca sarkán befordul, sajátos hangokra figyelmessé lévén, megállott hallgatni. A chaotikus hangok mind inkább s inkább fokozódtak; hol denevérek repüléséhez hasonló suhogás, majd pokoli kacaj s nyers röhögés, néha nyihogás s vihogás, ismét ütések lapos csapkodásai, nehéz testek esése, fölváltva földalatti morajjal rémíték az éji vándort. Az amugy is vérszegénységben sinlő, halott-sápadt gázlámpácskák alig-alig hogy pislogtak, tartani lehetett, hogy kiesnek a hámból, a mi ilyen ijedelmes események nélkül is könnyen megtörténhetnék. — De midőn a magyar kaszinó ablakából lélegzetet fojtó s szemet könybe árasztó csipős sűrű köd kezdett, mint a Czenk körül, terjengeni, melyet néha itt-ott cikizzó villámlások hasogattak végig, mint azt rémséges jelenetknél a szinpadokon is lehet látni, emberünk majd esztét veszít e kísérteties jelenetektől. Segély után akart kiáltani, de hangja elállott, futni akart, de ólom-lábbal volt a földhöz szögezve. — Ördög s pokol, mi lesz ebből?

Egyszerre velőhasító csikorgással nyílik meg a kaszinó-épület utcaajtaja, s ime minő észbontó jelenet tárul újra halálra ijedt emberünk elé! A kaszinó-

süvöltés remegtetik meg a levegőt, de mintha maguk a szoba falai is inogni kezdenék s olyan amoniakos kényszag, hasonló a záptojáséhoz, töltötte be szobánkat, ágyunkat és orrunkat, mire mindketten egyszerre kirohantunk az ágyból, úgy a mint voltunk, én pedig egyenesen, mert az asszonyi kíváncsiság vitt, az olvasóterem aajtájához futok, a honnan az infernalis bűz s láрма támadt s benézek a kulcslyukon; de minő rémséges jelenetek tanuja valék! A „Neue fr. Presse“ mint darázs dongta végig a termet s csipkedte végig többi kollégáit; a „Nemzet“ reáult a „Budapester Tageblatt“-ra s teste egész félhivatalos súlyával kegyetlenül nyomogatta; ez megint tajtékzó szájjal szidta Tiszát s hirta segítségül Apponyit; a „Pesti Napló“ reggeli száma öcsését, az össze-vissza rongyolott esti számát vén koldusasszony énekes rimámkodásával dajkálta; a „Függetlenség“ epileptikus átkozódások között dulakodott társai közt; a „Borsszem Jankó“ kéjes nyelvvel ajkait nyalogatva, ocsmány dolgokat beszélt össze-vissza; a „Magyar Állam“ a kályha tetejéről prédikált, maga pedig úgy nézett ki, mint Epikur disznója; a „Kronstädter Zeitung“ gyerkőcz, székről székre ugrált, folyton huzogatta-vonogatta hátul lelőge inge csucát, melylyel orrát törölgette egy huzamban, vékony orrhagyon érthetetlen dolgokat nyafogott; a „Bolond Istók“ mint valamely örült kereszteszerejjel hányt lapjait; s midőn a „Gazeta“ — ez volt

intézzon feliratot a m. kir. pénzügy-, illetve földművelés-, ipar- s kereskedelemügyi miniszter urakhoz, másrészt értesítse az utóbbiakról az Olt s mellékfolyói mentén lévő megyék közigazgatási bizottságait.

Igen fontos tárgya volt a gyűlésnek a bolonyai vízkérdés, — minthogy tudvalevőleg a bolonyaiak nagy vízhiányban szenvednek. Hosszu tanácskozás után a gyűlés kimondja, hogy a város újból megszüretendő a vízkérdés legsürgősebb megoldására.

Hasonlóképpen igen fontos kérdés és a bizottságban nagy érdeklődéssel tárgyaltatott a Klosius-féle humánus alapítvány jövedelmeinek megadóztatása.

(E két utóbbira fontosságuknál fogva legközelebb visszatérünk. Szerk.)

A többi folyó tárgyak s referádák közül különösen kiemelendő, hogy a bizottság a hadügyminiszternek több katonaelbocsátást hozott javaslatba.

Apáczai és Veresmarti községek jelentvén, hogy a vaddisznók a községek kukoricájában immens kárt tesznek s ennélfogva kéri a bizottságot engedélyezze hivatalból rendezendő hajtóvadászatot. A gyűlés az engedélyt megadván, a hatósági felügyelettel megbízott Pildner Ferencz földvári szolgabíró, a vadászat rendezésével pedig Murcz Jenő földvári állatorvos. Az engedély azon hozzáadással adatott meg, hogy a kik az 1883. évi XX. trv.-cz. 23-ik §-ában adott kedvezményt igénybe venni kívánják, jelentkezzenek a fennebb megnevezett megbízottaknál, a kik tartoznak ezek névsorát a bizottság elnökéhez beterjeszteni; különben a vadászatban leendő részvételre jelentkezhetni közvetlenül a bizottság elnökénél is.

A gyűlés egyéb referádjai között semmi megemlítésére méltó elő nem fordult, a mennyiben ezek különféle adóleírások, iskolai számadások, mérnöki jelentések stb.

A kir. főmérnököt annak távolléte miatt Mika kir. mérnök helyettesítette.

Román lapszemle.

A „Gazeta“ szerint eddig két gör. kel. lelkesnek volt kellemetlen helyzete a veres kiáltvány miatt Gy.-Fehérvári vidéken. Az egyiket még ott elbocsátották, a másodikat M.-Vásárhelyre kísérték, de onnan ezt is azonnal elbocsátották. Eget vereső lármát csap ezért a „Gazeta“, szórja a tüzet, mint valami hét fejű sárkány, a gy.-fehérvári törvényszék a magyar igazságszolgáltatás ellen. Bajnak, elég baj, ha az embert a csendőrök elfogják s ha ilyenkor a szállás és koszt nem olyan jó és kényelmes, mint odahaza, hanem azért talán még is sok a mit a „Gazeta“ elkövet brabarismul eredilu az az örökölt barbárságnak nevezvén a magyar bíróság eljárását. Ne higgye, hogy használ ezzel a lánggal azoknak, — kiknél azt a veres kiáltványt megtalálják. Említi a „Gaz.“ egyik bukaresti lap után, hogy a Hóra-féle híres Album íróinál Ocasan és Secasannal is tartottak házmotózást, igen természetes, hogy eredmény nélkül. Arra ne is számítson senki, hogy azoknál valamit meglehessen találni. Tudták azok már előre, hogy mi fog következni s mit várhatnak, és így gondoskodtak is arról, hogy a román rendőrség semmit se találjon náluk. Jó lett volna, ha a „Gaz.“ Bukarestből is íratott volna magának a román igazságszolgáltatás ellen egy olyan dühös levelet, miről Alba Juliából íratott. Ez azon-

ugyanis a bűdös szag szerzője — kénsárga tüzet okádozt nagy veres szájával, hanyatt vágom magam s oda lettem. Azóta mi történt velem, azt önök tudják.

„Hát — kérde emberünk a kaszinószolgát, — a maguk ujságjai nincsenek keretbe foglalva?“

„Dehogy, uram! — úgy heverésznek szanaszét az asztalon, az asztal alatt, s a szél is mint utcai gyerekekkel játszik velük.“

„Csodálatos dolog! Hiszen én még a laczházi kaszinóban is rámakba foglalva láttam a lapokat!“

—sz —ly.

Apróságok.

Ez is ok.

— Kedves fiam, te nagy semmirekellő vagy! Egyetlen díjat sem kaptál ebben a tanévben.

— Kedves apám, ez csak azért van, mivel nem akarom, hogy mások is úgy irigyeljenek, mint én őket!

Meglepő hasonlatosság.

„Képzeld csak, kedves barátom, épen most találkoztam egy urral, a ki annyira hasonlított önhöz, hogy . . . köszönt nekem!“

Kegyetlenség.

— Hogy van a fivére?

— Nagyon rosszul; három orvos kezeli.

— Milyen gyávaság! Három egy ellen!

ban elmaradt. Érkezett e helyett N.-Károlyból. Hogy is ne érkezett volna, midőn ott magyar közm. egyület tartotta gyűlését. Ugy szereti ezeket a magy. közm. egyleteket a „Gaz.“, mint az ördög a tömjént. Már szereti, nem szereti: ez nem segít rajta. Még az sem midőn saját egyháza papjait így csufolja: Bérbe adták magukat ezek a gör.-kel. román papok Trefortnak. Aztán itt megnevezi azon papokat, kik államsegélyt kaptak. Lám nem hallgatnak azok a papok a „Gaz.“ és „Tribuna“ csufolkodásaira! Hát csak gunyolják őket, annál jobban szaporítják a magyar állameszme hübarátait a román papok között. Azonban mindent túlhalad, még önmagát is a „Gazeta“, midőn 197. számában elősorolja, hogy ki hazánkban a nem hazafiak Természetes minden nadrágos román jó hazafi, hanem nem hazafiak a miniszterek, kik nem azt akarják, a mit a „Gazeta“. Nem hazafiak az országos képviselők, a megyei képviselők, főispánok, alispánok, tanfelügyelők, püspökök, papok, tanárok, akadémiai tagok, törvényszéki elnökök, államügyészek kik nem járnak tanácsért Cassiu urhoz Dévára s végre nem hazafiak, a kik Kossuthot tisztelik. Így aztán nem marad más hazafi széles e hazában, mint az, a ki ennyi ostobaságot kitudott gondolni és papirra tenni Végre is oda jut az ember, ha a „Gazetát“ olvassa, hogy annak a mit ő ír, mindég az ellenkezőjét kell helyesnek tartani.

Igy tehát mind jó hazafiak azok kiket ő nem hazafiaknak nevez. Jó és üdvös az; a mit ő kárhoztat, gunyol, pökdös. Tehát jók a közmívelődési egyletek, az állam iskolák, a román papok, a kik az államsegélyt elfogadják, dr. Popovics, a ki kimeri nyíltan mondani, hogy nem igaz, hogy a románokat hazánkban üldöznék, tehát a „Jafnirea“-féle cikkek nem egyebek mint körmönfont ámtások — mofturi.

A „Gazeta“ után következik a „Tribuna“, azaz hogy Szeben megelőzi meg Brassót is. Ez is haragszik gr. Károlyi Pistára, haragszik a Nemzet-re és minden magyar lapra, hogy miért mernek Magyarországról álmodni, holott ezt már régen feldarabolták a Dacia moderne-féle térképeken. Győzni, vagy halni! Milyen rettenetes jelszót mert kidobni az a „Nemzet.“ Már a „Tribuna“ megköszöni szépen ezt a jelszót, de ő nem bánja halunk meg mind, ha kedvünk tartja, inkább ma, mind holnap; de ő élni akar, mert enged az idők parancsának. Hát az ur Isten éltesse, a míg jónak tartja a mi mulattatásunkra, mert vezérezikéi valóban mulattatók. A sorok között kell ám azokat olvasni s akkor aztán pompások, mert mindenik oda lyukad ki, hogy övé a jövő, nekünk pedig ássák már valahol a sirt.

A bukaresti „Telegraful“ tehát kormánylap neheztel nagyon egy ottani lapra, a mely szerinte névleg megnevezte a veres kiáltvány szerzőit, tudni akar a comitéről is, mely e veres ügyeket vezeti. Kormánylap és haragszik, ha a gonosztevőket leleplezik! Igen, ez is enged, mint a „Tribuna“, az idők követelményeinek. Hanem aztán ha az idők követelménye az, hogy valahol házmotózást tartsanak s valakit még le is tartóztassanak: ez már kérem szépen, ez nem egyéb mint örökölt magyar barbárság. Ugyan hogyan is merik azt a veres kiáltványt még annál is megkeresni, a kiről tudják bizonyosan, hogy a postán megkapta! Hát nem lenne-e elég megkeresni azoknál, a kiktől tudjuk a „Gazeta“-ból, hogy nem hazafiak — nepatrioți.

Czenkalji.

Brassómege az országos kiállításon.

XII.

Egyike a legfontosabb iparnak reánk nézve a vas- és fémipar. Foglalkozunk tehát most ezen csoporttal. (XI.)

A vas és acél a jelenkori ipar uralkodó nyersanyaga. Ha végig tekintünk mindazon iparcsoportokon, melynek alapanyagát vas vagy általában fém képezi, nemkülönben azokat, melyek ezekkel rokonok, ugy csaknem a legnagyobb termelési kört fogjuk megkapni. A textil ipar mellett határozottan a vas- és fémipar a legelterjedtebb és legszélesebb körű. Ezen iparág fejlődése leginkább a munkamegosztás mind nagyobb érvényesülésében nyilvánul.

Ezen iparág 37 különféle alosztályra oszlik, a melyeknek hazánkban a segédzemélyzettel együtt 85 ezer iparos által vannak képviselve, míg az önálló iparosok (fém) száma 40,689.

Reánk nézve ezen iparcsoportból legfontosabbak a lakatos, kovács, bádogos, rézműves s harangöntő iparágak, azok t. i. a melyek megyénkben nagyobb lendületnek örvendenek. Ez iparágban az u. n. mesterségszerűleg üzött üzemmód az uralkodó; sőt egyes ma már gyárilag üzött iparágak is csak a kézművességből fejlődtek. Ha kutatjuk a fémipar történetét hazánkban, vissza kell mennünk a legtávolabbi századokba.

Valamennyi e csoportba tartozó iparág közül ki-magaslik a lakatos-ipar, mely sokat szenvedett ugyan a gyárilag üzött öntött vasmunkák által, de ujabban ismét hatafmas lendületet nyert, úgy hogy ma határozottan első iparágaink között foglal helyet. Megyénk e csoportban egy igen kiváló kiállítóval van képviselve.

Másodhelyen áll e csoportban a kovácsmesterség, mely azonban csak mint kisipar jelenkezik. E két iparág mindinkább egybefonódik s ez az, a mi azok emelkedését biztosítja.

A kovácsiparnak rendkívül sokat — talán többet — árt azon körülmény, hogy ezen iparág külföldön gyári üzemtárgyává tétetett, — melylyel a mi kézműves iparunk semmiképp sem versenyezhet. Ez az oka tehát annak is, hogy ezen iparág keretében nagyobb haladást fel nem mutathatunk. ftt is egy igen praktikus tárggyal van megyénk képviselve.

A fémipar főbb csoportjaiban foglal helyet a bádogos-ipar, a melyből ismét különösen a lámpagyártás válik ki.

Ujabban nagy fejlődésnek indult a rézöntés és harangöntés, mely mindkettő teljesen a kor színvonalán áll.

Ha összehasonlítást teszünk a fémipar behozatala és kivitele között, sajnosan kell tapasztalnonk, hogy a behozatal még sokkal nagyobb a kivitelnél; a hehznatal tulnyomó része Ausztriából, kisebb része Német-, Angol-, Belgium- s Franciaországból származik, míg a kivitel nagyobb része Romániába, Szerbiába s egyáltalában a keletre, kisebb része Ausztriába irányul; mi számokba kifejezve annyit tesz, hogy 17,937,408 frt behozattal 4,477,517 frt kivitel áll szemben, tehát a fémipar cikkek behozatali többlete 4,477,517 frt. Annál szomorubb ezen eredmény, mert Magyarország a kontinens egyik leggazdagabb földje fémekben s nevezetesen vasban. Tőlünk kiviszik a nyertermékeket olesó áron s a kész iparcikkeket behozzák drága pénzen. Azért tehát ezen iparcsoport egyike azon fontosabbaknak, melyeket lehetőleg emelni sürgős kötelesség volna. Nem kiviteli többletet teremteni, hanem egyensúlyt létrehozni, azt kellene. Magyarország fémiparát oly fokra kell emelni, hogy termékeink legalább itthon szorítsák ki a külföldet. Ha majd ezt elértük, meg lehetünk elégedve.

Ezen csoportban Brassómege nincs eléggé képviselve. Azon rendkívüli fontosságánál fogva, mely különösen Brassó városának jutott szemben a romániai s általában keleti kivitellel, városunk e csoportban igen gyengén tett ki magáért. Az összes ezen csoportbeli kiállítóinak száma nyolcz.

A szebeni „Landtag.“

(Folytatás.)

Felséges Ur, legkegyelmesebb Urunk!

A fennebbiek szerint:

megfontolván, hogy a folyó év és hó 1-én Nagy-Szeben szab. kir. városába összehivatott országgyűlés a hibás alapszabályok és azoknak még hibásabb alkalmazása miatt oly országgyűlést eredményezett, melyet semmi esetben sem lehet a közvélemény önálló kifolyásának tekinteni;

megfontolván, hogy ezen országgyűlés törvény-cikkkel és különösen az 1848-iki I. és II. t.-cikkkel leghatározottabb ellentétben áll, — hogy az érvényes törvényt megillető minden tulajdonokkal bíró, Magyarország és Erdély egyesülését elrendelő törvények szerint Erdélynek több különvált országgyűlése nem létezik, mint már 1848-ban ünnepélyesen ki is lön mondva Felségedet megelőző V. Ferdinánd akkori királyunk magas személye képviselője által, és meggyőződén, hogy emez országgyűlés elismerésével önmagunk adnók alkotmányos életünkre az utolsó csapást;

megfontolván továbbá, hogy reánk mint ezeréves örökség szállott az ősi alkotmány, melyet mint hitbizományt nem szabad elidegenitenünk és kötelesek vagyunk azt bárhonnan jövő támadások ellen oltalmazni s Felséged uralkodóháza, valamint hazánk számára egyaránt biztosítva hagyni hátra; s végre

megfontolván, hogy ezen mostani országgyűlés jogérvényű törvényezikkeit Felséged legmagasabb színe elé terjeszteni nem illetékes, annyiivel is kevésbbé, mivel az ellen Erdély területe felénél jóval többet képező törvényhatóságok már előre mint törvénytelen ellen tiltakoztak:

bátrak vagyunk, apostoli királyi Felség! a helyett, hogy azon székeket elfoglaljuk, melyek a mostani szebeni országgyűlés tanácsstermében számunkra vannak fentartva, egyenesen Felséged legmagasabb és kegyesebb atyai színe elébe fiui tisztelettel és egy-szersmind a férfias meggondolás nyugodtságával fordulni, — és a fennebbiekben már előadván azon nyomatkozó helyzetet, melyek egyelőre alkotmányos létün-

ket, másfelől legmagasabb dynastia érdekeit kockáztatják, — legalázatosabban esedezni, hogy tekintse kegyelmesen csász. apostoli királyi Felséged ezen visszavonulva maradásunkat egy oly országgyűléstől, melyen midőn ha a megnyitó trónbeszédet megértjük, megerősödünk azon meggyőződésben, hogy annak tagjaivá nem lehetünk, mivel egy újabban adandó diplomát tévén kilátásba, egyoldalulag érvényen kívül helyezi azon Lipóti kötelezet, mely nemcsak alkotmányunkat, hanem Felséged uralkodói jogait is biztosító egyik legfontosabb államszerződésünk.

(Vége következik.)

Kaszinói párbeszéd

Hazaffy János ügyvéd és Saxonius Justus nyugalmazott senátor közt.
Difficile est satyram non scribere.
V.

Hazaffy. Megbocsáson szenátor ur, ha tegnap a századok jelleméről tett nyilatkozatommal, mely egyébként a tiszteletreméltó kivételeket ki nem zárja — netán boszantottam — mi nem volt szándékomban. De miután a mondottakra nézve bizonyítékokat kíván, szent kötelességemnek tartom, azokkal adósak nem maradni, bebizonyítani óhajtván azt is, hogy mi magyarok soha sem állítunk, oly dolgokat, miket nem volnánk képesek tényekkel támogatni. Nem úgy mint a századok szócsövei, kik e tekintetben valódi orzók és hamisítók módjára szoktak eljárni.

Saxonius. Hogyan érti ezt, uram?

H. Lásza, tisztelt szenátor ur, azt így értem: Jelent meg például 1882-ben — hogy tovább ne menjek — dr. Heinze urnak egy »Hungarika« című röpirata, mely Erdélyből inspirálva, a mi jámbor, eltiport szász népünket hatalmas védőszárnyai alá veszi. És érti ám a jó doktor! Megjegyzendő, hogy nem valami szem vagy fülörvos; mert ez esetben bányára hasznosabb mulatságot tudna szerezni; hanem a híres Spree-Athén egyik szoba tudósa, ki az ott már meg nem férő baglyokat a barbár Magyarországon iparkodik meghonosítani. A már említett vaskos röpirat irodalmi bece az objektivitás teljes hiányában, a »Sachsenland«-ban termelt ráfogások, rágalmozások, és a gyanúsításoknak szép és nagy választékában rejlik. Nőé híres galambja sem volna képes abban csak egy olajfa levélkét is felfedezni. De ellenben meghurcolják ott a szegény magyar nemzetet irgalmatlanul. A jó doktor se nem ad, se nem fogad el pardont! Soha se hittem volna, hogy Kant epigonjai között találkozzanak ilyen Muraieffek. Minek is avatkozik Heinze ur oly dolgokba, a mikhez nem ért. Nec sutor ultra crepidam! mondja a latin. A magyar pedig azt mondja rá: »Német sógor, ne vakarj ott, hol nem viszket!« Ugy látszik, nagyon szédítő az a magaslat, hová őt a »Schulverein« hatalmas népe fölemelte. Ez bódította el a jámbor szobatudós fejét. De ez már az ő dolga.

Erre megjelent avatott tollból Pozsonyban és Lipcsén egy röpirat, a mely a történelmi és irattári döntetlen adatok alapján világosan kimutatja, hogy szóról-szóra mindaz, mit Heinze ur az erdélyi »Schulverein« rendezői, az ugynevezett »néppárt« matadorjai sugalmazásai nyomán Magyarországról irt, nem egyéb, mint ferdtések, koholmányok és aljas rágalmozásoknak könyvbe foglalt nagy gyűjteménye, hol a történelmi igazságon majd minden sorban a leghűnösebb erőszak követtetik el, csak hogy kétszer kettő öt legyen! És mit gondol szenátor ur, hogy miképpen czáfolták meg a »Schulverein« emberei ezen súlyos vádakat?

S. Nem kétkedem, hogy mint becsületes jóra való emberek, már csak illedelemből is, nem túrték ezen merész vádakat, s meg nem engedték, hogy az általok sugalmaztatott, egyedül maradjon benne a hínárban. Ha pedig tévedtek egyben-másban, kötelességük lett volna, azt nyilvánosan be is ismerni. Tisztességes művelt emberektől ezt ily esetekben joggal lehet, követelni, s bizonyosan e szerint cselekedtek is.

A romániai vámszerződés.

Ezen tárgyban a »Brassói kereskedelmi és iparegylet« igen érdekes felterjesztést intézett a földmivelés-, ipar- s kereskedelmi miniszter urhoz. A feliratot az alábbiakban egész terjedelmében adjuk; ez következő:

Kegyelmes uram!

A brassói kereskedelmi és iparegylet kötelességének tartja, a Romániával 1886. junius 1-én lejárandó kereskedelmi szerződés megújítása tekintetében Excellenciájád elé terjeszteni mindazon kérelmeket és panaszokat, melyek Romániávali forgalmunkra, iparukra és kereskedelmünkre vonatkoznak.

Régente, midőn a kereskedelmi viszonyok nem voltak olyanok, mint ma, Brassó a mai Romániával és kelettel nagy forgalomban volt.

Ez azonban újabb időben megváltozott, különösen az ugynevezett krimi hadjárat után.

Angol- és Franciaország hatalmába keríték a kereskedelmet, őket pedig követé Schweicz, Belgium, Oroszhon és Németország.

Mi folytonosan vissza lettünk szorítva és Brassó kereskedelme nemcsak saját hibánk folytán, hanem az okból is, hogy amaz államok részére a vízi-út nyitva állott, mindinkább hanyatlott.

Évek hosszú során át vasuti összeköttetés nélkül maradtunk Romániával, és midőn végre ez összeköttetés létesült, régebbi átvételi és kelendősegi téreinkről már nagybárra ki valánk szorítva.

Különösen az osztrák kormány tétlensége folytán fontos átviteli tereket veszítettünk, habár Ausztria Törökországgal már a 17. században egy kereskedelmi szerződést, sőt a passovitz-i békében egy kedvezményi szerződést (Meistbegünstigungs-Vertrag) kötött.

Eme tétlenség következményei folytán nemcsak mi szenvedünk, hanem szenvednek a keleti országok és a közép-európai államok is.

Im legközelebb Románia az, mely mint Magyarország közvetlen szomszédja, reánk nézve rendkívül nagy fontossággal bír és pedig azért is, mert az erdélyi terület évszázadok óta folytonos és élénk kereskedelmi összeköttetésben állott Romániával és áll azzal ma is, habár korlátozott mértékben.

Igen fontos okok lehetnek azok, melyek az 1876. évi magas kormányt annak idején egy Romániával kötendő kereskedelmi szerződésre bírták.

Mindazonáltal nem tagadható, hogy egyrészt az 1876. évi kereskedelmi szerződés által Magyarországnak több, igen fontos érdekei lettek károsítva, másrészt azonban a kivitel és kereskedelem a román kir. vámhivatalok önkényű és mivel sem sem igazolható szabályrendeletet és nem eléggé szakképzett vámhivatalnokai által majdnem folytonosan megnehezítettet.

Románia előbbi bécsi követe a bukaresti kamarában döntő érvekkel czáfolta meg azon szemrehányásokat, melyek Ausztria-Magyarországot egy Románia érdekeivel ellentétben álló kereskedelmi politikával vádolják, sőt beigazolta ama helyen azt is, hogy Románia gazdasági felvirágzása nagyrészt azon annyira megtámaszt kereskedelmi szerződésnek köszönhető, mely a Habsburg-ház és Románia között fennáll.

Amde az 1876. évi kereskedelmi szerződés következményei még sem lehettek olyannyira szomorúak Romániára nézve; a szerződés most fel van mondva és mi ma egy nagyon és bizonytalan jövő előtt állunk.

Fel kell tennünk, hogy a brassói és kolozsvári kereskedelmi kamarák az ujonnan kötendő, iparunkat és kereskedelmünket lényegesen érintő szerződésre vonatkozó igényünket kellően feltüntették, és megvagyunk győződve, hogy excellenciád előtt ama panaszok, melyeket a szabadság-adó, a városi fogyasztási adó és a határforgalom miatt emelnünk kell, nagyon is ismeretese, semhogy szabadságot vehetnénk magunknak azokat itt hosszadalmasan fejtegetni.

Itt-ott ama nézet látszik előtérbe lenni, mintha egyáltalán nem volna szükséges Romániával egy újabb kereskedelmi szerződés megkötése.

(Folytatása következik.)

Helyi és vidéki hírek.

László és Simai testvéreket támadja meg az »Ellenzék«-ben egy brassai levelező, a miért német czégtáblákat használnak. Furcsa eljárást. Azért pelengerre állítani jó magyar kereskedőket. Az illető levelező ur elfelejti, hogy a mit Budapesten lehet, nem lehet Brassóban. Mi is szívesebben látnók, ha minden üzlet czéga magyar volna, — de ha nem lehet! Így nem fogunk verebe Hogy levelező ur »renegát«-nak nevez egy oly jó hazafit, mint Simay Gerő, a ki minden magyar nemzeti ügyet, úgy támogat, mint bármelyikünk Brassóban s az országban, hogy renegátnak nevezi őt mint a magyar társalgó választmányi s a kulturegylet tagját, — azon fel fog háborodni minden tisztességes magyar ember — de ezzel szemben a magyar társalgó s kulturegylet választmányainak kötelessége van. Különben a drasztikus czikkre jövőre visszatérünk.

Egy nulla. Lapunk 106. sz. kiállítási cikkében Mutzig s Slaminek szalámigyáránál 600 helyett 6000 klg. áll. Egy kis tévedés az egész s mert a gyártulajdonosok félnek a netaláni adóemeléstől, azért a téves nullát leírjuk.

A »Gazeta« idei 195. számában ezt újságolja: »Ugy halljuk, hogy az itteni megyében miniszteri rendelet érkezett volna, hogy rendelje meg a brassói román iskolák igazgatójának hogy Károly királynak mint idegen uralkodónak arczképét a középtanoda nagyterméből távolítsa el, ugyanakkor tiltsa meg a tanulóknak, hogy sapkájukon ne hordják a veres-sárga-kék színeket, minthogy nem a magyar-állam színei.« Ezt a hirt hozza a »Romanul« is, azon különbséggel, hogy e rendeletet zsidó vallás és közokt. miniszter intézte szembe a metropolitához. Részleteket várunk ebben az ügyben!

Ugyanezak a »Gazeta«-ban olvassuk: Ugy halljuk, hogy Bukarestben a kulturegyletelnak elnöke: Vándory Lajos, egy bérkocsis és egy eszmadia. Aztán mondja meg valaki, hogy a magyar kultúra nem áll erős alapon! Milyen elmés a frate »Gazeta.«

Mi meg a bukaresti »Telegraful« szept. 3/15-iki számában egymásután ezeket a rovatokat olvastuk: Buzóban a rabok fellázzadtak. A cigányrabok turót, a románrabok hust követeltek. Egy cigányrab, három román rabot sulyosan megkéselt. Ezután következik ilyen rovat. »Tálhárie« azaz tolvajság. Ezután ilyen »Omorit de hoji« azaz meggyilkolták a rablók. Ezután azt: »Hotie« azaz rablás. Ezután ezt: »Unu copiliu mort« azaz elhalt csecsemő, kit az anyja az utcára kitétt. Ez aztán az igazi román kultúra! Tetszik?

Hajtóvadászat vaddisznókra. A apáczai, veresmarti- és százmagyarosi erdőkben a vaddisznók rendkívül elszaporodtak és pusztítják a földmivessé terményeit. A vadak lehető pusztítása céljából, a megye közigazgatási bizottsága hivatalos hajtóvadászatok tartását engedélyezte, mik is az apáczai vadászterületen vasárnap, azaz folyó hó 20-án a veresmarti vadászterületen szombaton 26-án fognak megtartatni. Jelzett hajtóvadászatokban részt vehetnek oly vadászok, kik vadászati jeggyel nem bírnak. Felkértenek ennél fogva mindazok, kik ezen vadászatokban részt venni óhajtanak, Pildner Ferencz szolgabíróval szándékukat előre közölni. Az összejöveteli hely az apáczai vadászatra az apáczai határon, Brassó város erdejében lévő erdőszél; a veresmarti vadászatra Veresmart község kocsmája. Az indulás tekintettel hogy a brassói vendégek a személyvonatot Apáczá, illetve Földvárig használhassák, mindig délelőtt 8¹/₂ órakor történik. Élelmézésről mindenki maga gondoskodik.

Tisza Kálmán miniszterelnök ur tegnap este érkezett családjával Kolozsvárra. Ő Exc.-ja ma d. e. fogadja a tisztelgőket. Az esküvő délből lesz. Isten áldása fölöttük.

Felrandulást szándékozik rendezni a kiállításra a helyi ker. bizottság. Az utazás — ha legalább száz résztvevő lesz — október 2-án történik. Kedvezmények: vasuton 60 szálalék s 30 napi érvényesség, kiállításra bemenet 20 kr.; a szállás 24 órára 50 kr. Jelentkezhetni Alexi könyvnyomdájában.

Szász Domokos erdélyi ref. püspök ünnepélyes beigtatása f. hó 20-án fog végbemenni. Az ünnepélyre valószínűleg ott marad Tisza Kálmán is. A beigtatást Szász Károly dunamelléki ref. püspök fogja végezni. Üdvözlétünket az új püspök urnak!

Kiutasítás Romániából. Bukaresti sürgönyünk f. hó 18-áról jelenti, hogy a román kormány az »Independance Roumain« kiadóját, Ciurcut, atyjával együtt kiutasította Romániából, a honnan 24 óra alatt távoznok kell. Ciurcu erdélyi román s ő izgatott leginkább ellenünk. Már most haza jó izgatni, de majd szemmel kísérjük.

A sz. kereszturi önkéntes tűzoltó-egylet saját pénztára javára a Laura-ligetben 1885. szeptember hó 20-án nyári mulatságot rendez. Kezdeté d. u. 3 órakor. Belépő jegyek ára személyenként 30 kr, tanuló-jegy 20 kr, gyermekjegy 10 kr. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak.

Medve. F. hó 12-én — mint Dúsról saját levelezőnk f. hó 15-iki kelettel értesít — a Piatra Alba nevű hegyen lévő vesztegkirendeltség közelében, az u. n. pojánai erdőben Dobrota Dimitru marha-csorda őrző egycsövű rozsdás fegyverével oly nagy medvét lőtt, minőre ott a legöregebb emberek alig emlékszenek. A medve hája 50 kilo, húsa mintegy 325 kilo. A csordából a medve elragadtott egy marhát s széttepte; ennek következtében emberünk lesbe állott s a dögről lőtte le a maczkót.

Csendélet Abrudbányán. Abrudbányán saját levelezőnk írja: Nálunk a személybiztonság gyenge lábon áll. F. hó 12-én kora esteli órákban a Heiler-féle vendéglőbe berontott Kelemen György s fia s még mielőtt megakadályozhatták volna, egy tisztas család-apát tetlegesen bántalmaztak.

A kolozsvári kódobálás ügyében három napon át folyt a végtárgyalás, míg 16-án befejeztetett. Jakab Mihály 6 havi börtönre s 10 frt bírságra, Takács Károly 1 havi fogházra, Szász Károly 10 frt bírságra ítéltettek, míg a többi vádlottak bizonyítékok elégtelensége miatt felmentettek, mások ellenben ártatlanoknak nyilvánítottak. Szabó József ellen új vizsgálat indítandó.

Dr. Kosztka Emilt, a ki — mint a t. olvasó emlékezni fog — ez év elején párbajban lelőtte Tamásffy — a pestvidéki törvényszék 3 évi államfogházra ítélte mely ellen vádlott s az ügyész is fellebezték.

Halálozás. Gróf Karácsonyi Guido, egyike a legnépszerűbb mánásoknak a buziási fürdőben meghalt.

Brutális vén ember. Pozsonyban nagy szenzációt okozott 16-án Barner 70 czipézmester letartóztatása erkölcsstelen merényletek miatt, melyeket 10—11 éves leányok ellen követett el. A brutális ember őt áldozata közül kettőt az országos kórházba szállítottak.

Ujjonczbevonulás. A közös hadseregbe tartozó ujjonczok bevonulása f. évi október hó 1-én történik; a honvéd ujjonczok pedig október 5-ére vannak behíva.

Hibaigazítás. Lapunk múlt számában a »Mephistopheles...« stb. című tárcza-cikk legutólsó hasábján, sajtóhibából több szó maradt ki, mi által három mondat egészen megcsontkoltott. E mondatok kijavítva így hangzanak: »Egyik bűnrecsábitó, a másik erényre ösztönző. Egyik kétségbeesítő, a másik vigasztaló. Egyik magában rejti az emberiség veszedelmét, a másik az emberiség üdvét.«

Brassai piaci árfolyam.

Brassó, 1885 szeptember hó 19-én.

Róman papirpénz	à 20 frankos	8.84 vétel	8.85 eladás.
ezüstpénz	à 20	8.80	8.83
Napoleon d'or (aranypénz)		9.87	9.90
Török lira		10.13	10.15
Orosz imperial		11.15	11.18
Arany		5.83	5.85
Orosz papirrubel		123.—	124.—

Felelős szerkesztő: **Szterényi József.**
Kiadóulajdonos: **Alexi könyvnyomdája.**

Sz. 4605. — 1885.

HIRDETMÉNY.

(217) 1-2

Brassó megye alvidéki járásához tartozó Földvár-, Prázmár-, Botfalva, és Szász-Magyaros községekben az alább megnevezett korcsmákban gyakorlandó korcsmárlási és italmérésjog, jövő 1886. január 1-től kezdődőleg 6 (hat) egymásután következő évre, azaz 1891-ik évi december hó 31-ig ajánlati, illetve szóbeli verseny tárgyalás útján haszonbérbe ki fog adatni.

Az ebbeli tárgyalás:

Földvár községben f. évi szeptember 28-ikán.
Prázmár „ „ „ 30-ikán.
Botfalva „ „ „ október 3-ikán.
Szász-Magyaros „ „ „ 5-ikén.

mindég d. e. 10 órakor az alább kijelölt sorrendben a községi irodában tartatik meg.

A haszonbérbe adandó tárgyak a következők u. m.:

A. Földvár községben szeptember 28-ikán.

- 1.) A »Zur Marienburg« című nagy fogadó-korcsma egy pálinka mérés fióküzlettel együtt, az erre tehető legkisebb ajánlat évi 3500 frt.
- 2.) A 288/9 h. sz. alatt fekvő ugynevezett „alsó korcsma“, az erre tehető legkisebb ajánlat évi 1600 frt.
- 3.) A főutcának 44 házszámától 270 házszámig terjedő részében felállítandó, azonban haszonbérlet által kibérelendő helységei korcsma, az erre tehető legkisebb ajánlat évi 1000 frt.

B. Prázmár községben szeptember 30-ikán.

- 1.) A felső nagy fogadó korcsma; az erre tehető legkisebb ajánlat évi 2400 frt.
- 2.) Az alsó nagyfogadó-korcsma; az erre tehető legkisebb ajánlat évi 2000 frt.
- 3.) A felső mellékkorcsma, az erre tehető legkisebb ajánlat évi 600 frt.
- 4.) Az alsó mellékkorcsma, az erre tehető legkisebb ajánlat 700 frt.
- 5.) A feketeviz mellett levő korcsma, az erre tehető legkisebb ajánlat 300 frt.
- 6.) Az ugynevezett Kerpenyesti csárda az erre tehető legkisebb ajánlat 900 frt.
- 7.) A Bodzában lévő, Prázmár község tulajdonát képező korcsma, az erre tehető legkisebb ajánlat évi 300 frt.
- 8.) A Bodzában lévő Kaiser-féle korcsma, az erre tehető legkisebb ajánlat 100 frt.
- 9.) A bodzai forduló korcsma, az erre tehető legkisebb ajánlat 100 frt.

C. Botfalva községben október 3-án.

- 1.) A felső korcsma, az erre tehető legkisebb ajánlat évi 1600 frt.
- 2.) A »zur Eiche« című fogadó korcsma, az erre tehető legkisebb ajánlat évi 2000 frt.
- 3.) A »Zum Steh-Seidel« című korcsma 1000 frt.

D. Szász-Magyaros községben október 5-én.

- 1.) A nagy 3 házszám alatt fekvő fogadó-korcsma, az Olthid mellett felállítandó fióküzlettel, az erre tehető legkisebb ajánlat évi 2000 frt.
 - 2.) A Waldgasse nevű utcában haszonbérlet által kibérelendő házban tartandó korcsma, az erre tehető legkisebb ajánlat évi 8000 frt.
- A fent megnevezett haszonbéri tárgyakra nézve megjegyeztetik, hogy azok Földvart, Botfalvát és Szász-Magyaroson csakis zárt ajánlati verseny-tárgyalás útján fognak kiadatni.

Prázmárt a zárt ajánlati verseny tárgyalást megelőzőleg, minden egyes tárgyra nézve egy szóbeli árverés meg fog tartatni.

A benyújtandó ajánlatokra, valamint a haszonbéri bővebb feltételek ugy az alólirottánál, valamint az illető községi előjáróságoknál a hivatalos órákban, bárki által betekintheők.

A kellően felszerelt 50 krajczáros bélyeggel és a felajánlott összeg 10%-ját, mint bányapénzt tartalmazó zárt ajánlatok, még pedig minden egyes tárgyra nézve külön-külön, a kitűzött tárgyalást megelőző nap délután 6 óráig az illető községi előjáróságoknál benyújtandók, mivel később beérkező ajánlatok tekintetbe nem vétetnek.

A szóbeli árverésnél pedig a kiállítási összegnek 10%-ja bányapénz fejében a tárgyalás kezdete előtt az árverést vezető kezeihez letétmenyendezendő.

Földvart 1885 szeptember hó 14-én.

A járási szolgabíró:
Pildner Ferencz.

(214) 2. 3

Rendelmények

legjobb, fiatal, tökéletesen száraz, 90—110 centimeter hosszú, széles hasábu

tüzelő-bükkfára

méterenként 8 frt 50 kr-jával **Werzár Mórítz** ur rőföskereskedésében a virágsoron és a rózsapiacson 582. szám alatt az első emeleten.

—o— A szállítás rögtön eszközöltetik. —o—

Szives tudásul.

Van szerencsém a n. érd. közönség becses figyelmébe ajánlani saját gyártmányu, elismert finom minőségű

Brassói gyapjuszövet-raktáromat.

Szöveim minden időszakbeli férfi- és gyermek-öltönyökre alkalmasak s azoknak finomsága-, szépsége- és tartósságáért felelősséget vállalok. Az árak is lehető legolcsóbbak s lakásomon — **felső-ujtele 167. sz.** — minden időben megtekinthetők.

Azonfölül olcsó árak mellett szolgáltatára állok a n. érd. közönségnek szintén

saját gyártmányu gyapjuból

szőtt áruimmal nagyban és kicsinyben, valamint mindennemű *harisnyák*, tartós *gyapju-reklík*, különböző nagyságu és színű női *alsósoknyák* és *uri alsónadrágokkal* stb.

Vidéki megrendeléseket utánvét mellett pontosan és gyorsan teljesítek.

Minden szakmámba vágó megbízást készséggel elvállalok s fő törekvésem a kívánalmaknak olcsón és pontosan eleget tenni.

Brassó, 1885. aug. hó.

Teljes tisztelettel

BROSZEK ANTAL,

gyapjuszövet-gyáros.

(186) 6—6

Húzás már október 31-én.

SORS-**1110** jegy
Csak még kevés készlet
BUDAPESTI SORSJEGY kiállítás 1 ft

Főnyeremény készpénzben**100.000 forint**

Továbbá 20.000 frt 10.000 frt 5000 frt stb. 4000 nyeremény

Kiállítási sorsjegyek kezelésére, Budapest, Andrassy-út 43.

Sorsjegyek kaphatók e lap kiadóhivatalában.

A Pesti Magyar Kereskedelmi Bank váltóüzlete
BUDAPESTEN

(alapított 1842-ben, részvénytőke 5.000.000 forint)

az 1883-iki XXXI. törvényezikk értelmében

részletiveket minden a budapesti hivatalos árfolyam lapban jegyzett sorsjegyekre, tetszés szerinti részletfizetésekre kibocsát.

Képviselve

ORÉNDI FRIGYÉS bank- és váltóüzlete által

(205) 5. 6.

Brassón, Színház-utca 94. sz.

Neidlinger G. Brassó, nagy-utca 492.

Neidlinger G. Brassó, nagy-utca 492.

Valódi Singer-féle varrógépek csak

NEIDLINGER G.

nagy-utca 492. szám alatt kaphatók.

Eladás hetenként **1 forint** részlet mellett.

Alapos tanítás ingyen. Biztos jótállás.

Minden szerkezetű használt varrógépek fizetés gyanánt fogadtatnak el.

Minden a helybeli piacon Singer név alatt kibocsátott varrógépek utánzottak.

(79a) 6—10